

Sygn. akt VI GC 1443/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko **M. C.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. C. na rzecz powoda (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 31 157,44 złotych (trzydzieści jeden tysięcy sto pięćdziesiąt siedem złotych czterdzieści cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 5 811,75 złotych za okres od dnia 11 maja 2018 roku do dnia zapłaty,
- 5 994,71 złotych za okres od dnia 13 lutego 2017 roku do dnia zapłaty,
- 10 576,16 złotych za okres od dnia 08 marca 2017 roku do dnia zapłaty,
- 8 774,82 złotych za okres od dnia 07 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego M. C. na rzecz powoda(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 5 175 złotych (pięć tysięcy sto siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 1443/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 października 2017 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego M. C. kwoty 31 157,44 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 5 811,75 złotych za okres od dnia 31 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, 5 994,71 złotych za okres od dnia 31 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty, 10 576,16 złotych za okres od dnia 03 marca 2017 roku do dnia zapłaty i 8 774,82 złotych za okres od dnia 31 marca 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 09 września 2016 roku zawarł z pozwanym umowę ochrony fizycznej polegającej na świadczeniu usług w zakresie ochrony osób i mienia na terenie prowadzonej przez pozwanego budowy budynku biurowego w G. przy ulicy (...). Powód zrealizował usługi zgodnie z umową i zostały one odebrane przez pozwanego bez zastrzeżeń, w związku z czym powód wystawił pozwanemu faktury: numer (...) na kwotę 5 811,75 złotych, numer (...) (...) na kwotę 5 994,71 złotych, numer (...) na kwotę 10 576,16 złotych i numer (...) (...) na kwotę 8 774,82 złotych.

Pomimo upływu terminu płatności i pomimo wzywania pozwanego do zapłaty, pozwany nie uiścił przysługujących powodowi należności z powyższych faktur.

Nakazem zapłaty z dnia 03 kwietnia 2018 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI GNc 6068/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany M. C. domagał się oddalenia powództwa w uzasadnieniu przyznając, że strony łączyła wskazana umowa ochrony fizycznej.

Pozwany zakwestionował jednakże, ażeby powodowi przysługiwało dochodzone w niniejszym postępowaniu wynagrodzenie, w szczególności podniósł bowiem, że powód nie udowodnił wysokości dochodzonego wynagrodzenia, gdyż nie przedstawił stosownie do § 7 ust. 1 umowy zestawień faktycznej ilości przepracowanych godzin. W konsekwencji nie wykazał, że w ogóle wykonywał na rzecz pozwanego zleczone mu usługi. Nadto pozwany wskazał, że zmiana umowy wymagała formy pisemnej, powód zaś nie przedstawił żadnego aneksu, z którego wynikałaby zmiana wysokości stawki godzinowej na kwotę 13 złotych, a tym bardziej na zastosowaną na fakturach stawkę w kwocie 14,50 złotych netto. Niezależnie od powyższego pozwany zakwestionował również termin należności odsetkowych wskazując, że zapłata miała nastąpić w terminie 30 dni od wpływu faktury do sekretariatu zamawiającego w G., zaś w odniesieniu do faktury numer (...) powód w ogóle nie wykazał, że faktura ta została pozwanemu doręczona.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 września 2016 roku M. C. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Budowlane (...) M. C. (zleceniodawca) i (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (zleceniobiorca) zawarli umowę ochrony fizycznej numer (...).

Przedmiotem umowy było świadczenie przez zleceniobiorcę na rzecz zleceniodawcy usług w zakresie ochrony osób i mienia na terenie prowadzonej przez M. C. budowy budynku biurowego w G. przy ulicy (...).

Ochrona miała być realizowana przez jednego pracownika ochrony w godzinach od 16:00 do 07:00 od poniedziałku do piątku, a w soboty, niedziele, święta i dni wolne od pracy – przez jednego pracownika ochrony całodobowo.

Zleceniobiorca zobowiązany był do sporządzenia dziennika dozoru dokumentującego przebieg czynności ochrony, w tym także uwagi i postulaty zleceniodawcy co do sposobu realizacji umowy.

Zgodnie z § 7 umowy z tytułu ochrony mienia zleceniodawca zobowiązał się opłacać kwotę 8,75 złotych netto plus podatek VAT w ustawowej wysokości (23% na dzień zawarcia umowy) za jedną roboczogodzinę jednego pracownika ochrony zleceniobiorcy.

Płatność za usługę ochrony zleceniodawca zobowiązany był regulować przelewem na konto zleceniobiorcy (wskazane na fakturze) na podstawie wystawionych, jeden raz w miesiącu po zakończeniu miesiąca kalendarzowego, przez zleceniobiorcę faktur VAT – w terminie 30 dni od daty wpływu prawidłowo wystawionej przez zleceniodawcę faktury do sekretariatu zamawiającego w G. przy ulicy (...). Postawę do naliczenia wynagrodzenia i wystawienia faktury stanowiło zestawienie faktycznej ilości przepracowanych godzin, potwierdzone przez upoważnionego pracownika zamawiającego (kierownik budowy zleceniodawcy P. B.), zaś załączenie powyższego zestawienia do każdej faktury było warunkiem przyjęcia faktur przez zamawiającego.

Zleceniobiorca zastrzegł sobie możliwość podwyższenia stawki za roboczogodzinę pracownika ochrony, każdorazowo po ogłoszeniu podwyższenia najniższej pensji krajowej brutto, po uprzednim uzgodnieniu jej wysokości ze zleceniodawcą.

Zmiany i uzupełnienia postanowień umowy wymagały dla swojej ważności formy pisemnej w postaci aneksu (§ 8 ust. 6).

umowa ochrony fizycznej wraz z załącznikami – k. 21-39 akt

W miesiącu listopadzie 2016 roku pracownik ochrony (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. świadczył usługę ochrony budowanego przez M. C. budynku biurowego w G. przy ulicy (...) przez 540 roboczogodzin.

Z tego tytułu (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w dniu 30 listopada 2016 roku wystawił M. C. fakturę numer (...) na kwotę 5 811,75 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 30 grudnia 2016 roku.

W miesiącu grudniu 2016 roku pracownik ochrony (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. świadczył usługę ochrony budowanego przez M. C. budynku biurowego w G. przy ulicy (...) przez 557 roboczogodzin.

Z tego tytułu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w dniu 31 grudnia 2016 roku wystawił M. C. fakturę numer (...) na kwotę 5 994,71 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 30 stycznia 2017 roku.

M. C. odebrał powyższą fakturę w dniu 13 stycznia 2017 roku.

W związku z wejściem w życie od dnia 01 stycznia 2017 roku ustawy z dnia 22 lipca 2016 roku o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz niektórych innych ustaw, (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zwrócił się do M. C. o zmianę umowy w zakresie stawki za roboczogodzinę pracy na kwotę 16,25 złotych netto. W przypadku nie wyrażenia zgody na powyższą zmianę, (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. pismem z dnia 28 listopada 2016 roku złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z dniem 31 grudnia 2016 roku.

M. C. nie wyraził zgody na wskazaną stawkę, wobec czego umowa z dniem 31 grudnia 2016 roku rozwiązała się.

W toku dalszych ustnych negocjacji strony ustaliły, że od dnia 01 stycznia 2017 roku (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. będzie świadczył usługi ochrony na dotychczasowych zasadach, przy zastosowaniu stawki w kwocie 14,50 złotych netto.

W miesiącu styczniu 2017 roku pracownik ochrony (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. świadczył usługę ochrony budowanego przez M. C. budynku biurowego w G. przy ulicy (...) przez 580 roboczogodzin.

Z tego tytułu (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w dniu 31 stycznia 2017 roku wystawił M. C. fakturę numer (...) na kwotę 10 576,16 złotych brutto (według stawki w kwocie 14,50 złotych netto), z terminem płatności do dnia 02 marca 2017 roku.

M. C. odebrał powyższą fakturę w dniu 10 stycznia 2017 roku.

M. C. po dokonaniu sprawdzenia dołączonego do faktury numer (...) zestawienia faktycznej ilości przepracowanych godzin, zakwestionował wysokość wynagrodzenia za świadczone w miesiącu styczniu 2017 roku usługi ochrony, w konsekwencji czego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. dokonał jej skorygowania o kwotę 231,86 złotych (fakturą korygującą numer (...)z dnia 28 lutego 2017 roku).

M. C. odliczył powyższą kwotę korekty, tj. kwotę 231,86 złotych od należnego (...)spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wynagrodzenia wynikającego z faktury numer (...) (na kwotę 6 070,05 złotych brutto) uiszczając kwotę 5 838,19 złotych.

W miesiącu lutym 2017 roku pracownik ochrony(...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. świadczył usługę ochrony budowanego przez M. C. budynku biurowego w G. przy ulicy (...) przez 492 roboczogodzin.

Z tego tytułu (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w dniu 28 lutego 2017 roku wystawił M. C. fakturę numer (...) na kwotę 8 774,82 złotych brutto (według stawki w kwocie 14,50 złotych netto), z terminem płatności do dnia 30 marca 2017 roku.

M. C. odebrał powyższą fakturę w dniu 07 marca 2017 roku.

grafik służb – k. 92-95 akt, dziennik dozoru – w aktach sprawy, faktury – k. 40-43 akt, faktura korygująca – k. 97 akt, faktura numer (...) – k. 96 akt, potwierdzenie przelewu – k. 98 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w jakiej pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 16 stycznia 2019 roku Sąd pominął dowód z zeznań stron, albowiem osoby uprawnione do reprezentowania powoda oraz pozwany nie stawili się mimo prawidłowego wezwania i nie usprawiedliwili swojej nieobecności.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego M. C. kwoty 31 157,44 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 5 811,75 złotych za okres od dnia 31 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, 5 994,71 złotych za okres od dnia 31 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty, 10 576,16 złotych za okres od dnia 03 marca 2017 roku do dnia zapłaty i 8 774,82 złotych za okres od dnia 31 marca 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem wynagrodzenia za świadczoną pozwanemu w okresie od listopada 2016 roku do lutego 2017 roku usługę w zakresie ochrony osób i mienia na terenie prowadzonej przez pozwanego budowy budynku biurowego w G. przy ulicy (...).

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwany zakwestionował, ażeby powodowi przysługiwało dochodzone w niniejszym postępowaniu wynagrodzenie wskazując, że powód nie udowodnił wysokości dochodzonego wynagrodzenia, gdyż nie przedstawił stosownie do § 7 ust. 1 umowy zestawień faktycznej ilości przepracowanych godzin podpisanych przez pozwanego. Nadto pozwany wskazał, że zmiana umowy wymagała formy pisemnej, powód zaś nie przedstawił żadnego aneksu, z którego wynikałaby zmiana wysokości stawki godzinowej na kwotę 13 złotych, a tym bardziej na zastosowaną na fakturach stawkę w kwocie 14,50 złotych netto. Niezależnie od powyższego pozwany zakwestionował również termin należności odsetkowych wskazując, że zapłata miała następować w terminie 30 dni od wpływu faktury do sekretariatu zamawiającego w G., zaś w odniesieniu do faktury numer (...) powód w ogóle nie wykazał, że faktura ta została pozwanemu doręczona.

W ocenie Sądu nie było wątpliwości, że w dniu 09 września 2016 roku strony zawarły umowę ochrony fizycznej numer (...) i że na tej podstawie powód świadczył na rzecz pozwanego w miesiącu listopadzie i grudniu 2016 roku usługi ochrony zgodnie z treścią umowy. Powyższe znajduje bowiem potwierdzenie w przedłożonym przez powoda dzienniku dozoru, który w żadnym zakresie nie został zakwestionowany przez pozwanego, podobnie jak przedłożone przez powoda zestawienie ilości godzin przepracowanych przez pracownika ochrony w spornych miesiącach. Powyższe

dotyczy także wykonywania umowy przez powoda w okresie styczeń – luty 2017 roku, przy czym w ocenie Sądu świadczenie w tym okresie usług odbywało się na podstawie ustnej umowy między stronami o dotychczasowej treści, z modyfikacją w zakresie przyjętej stawki za roboczogodzinę prac. W ocenie Sądu o uzgodnieniu nowej stawki przez strony, w tym o zaakceptowaniu przez pozwanego stawki w kwocie 14,50 złotych netto za godzinę świadczonych usług ochrony, świadczy okoliczność przyjęcia przez pozwanego faktury numer (...) zawierających stawkę w tej właśnie wysokości i brak jakiegokolwiek reakcji pozwanego, w tym zwrócenia faktur, domagania się wyjaśnienia w tym zakresie, itp. Zdaniem Sądu za sprzeczne z doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego rozumowania należałoby uznać, że przedsiębiorca – podmiot profesjonalny w żaden sposób nie reaguje na nieprawidłowo wystawioną, niezgodnie z umową fakturę i nie dąży do wyjaśnienia tego stanu rzeczy. Wreszcie pozwany M. C. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika nie zaprzeczył podnoszonej przez powoda okoliczności, że po dokonaniu przez niego sprawdzenia dołączonego do faktury numer (...) zestawienia faktycznej ilości przepracowanych godzin, zakwestionował wysokość wynagrodzenia za świadczone w miesiącu styczniu 2017 roku usługi ochrony, w konsekwencji czego powód dokonał jej skorygowania o kwotę 231,86 złotych (fakturą korygującą numer(...) z dnia 28 lutego 2017 roku), a pozwany odliczył powyższą kwotę korekty, tj. kwotę 231,86 złotych od należnego powodowi wynagrodzenia wynikającego z faktury numer (...) (na kwotę 6 070,05 złotych brutto) uiszczając kwotę 5 838,19 złotych. Powyższe w ocenie Sądu jednoznacznie świadczy o tym, że zastosowana przez powoda stawka w kwocie 14,50 złotych netto była uzgodniona z pozwanym i przez niego zaakceptowana.

Odnosząc się natomiast do zarzutu pozwanego nieprzedstawienia przez powoda stosownie do § 7 ust. 1 umowy zestawień faktycznej ilości przepracowanych godzin, to zarzut ten uznać należy za chybiony. Powód złożył do akt takie zestawienia, przy czym pozwany podnosił, że nie zostały one zgodnie z umową potwierdzone przez pozwanego. Sąd miał przy tym na uwadze, że jak wynikało z § 7 umowy podstawę do naliczenia wynagrodzenia i wystawienia faktury stanowiło zestawienie faktycznej ilości przepracowanych godzin, potwierdzone przez upoważnionego pracownika zamawiającego (kierownik budowy zleceniodawcy P. B.) i że załączenie powyższego zestawienia do każdej faktury było warunkiem przyjęcia faktur przez zamawiającego. Skoro zatem – bez wątplenia faktury numer (...) zostały przyjęte przez pozwanego, powyższe zestawienia musiały być dołączone. Odnośnie zaś faktury numer (...), to istotnie brak jest dowodu wpływu tej faktury do pozwanego, niemniej jednakże odnośnie zestawienia ilości godzin świadczonych usług i faktu ich świadczenia w miesiącu listopadzie 2016 roku pozwany nie sformułował żadnych zarzutów. Co więcej, pozwany nie miał także na żadnym wcześniejszym etapie postępowania jakichkolwiek zastrzeżeń co do ilości wskazanych w fakturach godzin świadczonych usług, poza fakturą za styczeń 2017 roku (co do której powód dokonał korekty), co z kolei jednoznacznie świadczy o tym, że powód dokonywał stosownego sprawdzenia danych zawartych w nich zawartych.

Sąd miał również na uwadze, że pozwany mimo zobowiązania Sądu nie przedłożył rejestru zakupu VAT za okres od listopada 2016 roku do kwietnia 2017 roku, co Sąd ocenił po myśli art. 233 § 2 k.p.c. Oczywiście z podatkowego znaczenia faktury nie można wyprowadzać zbyt daleko idących wniosków, jednakże fakt zaksięgowania określonej faktury w kosztach uzyskania przychodu pozwanego, nie może pozostawać obojętny dla oceny istnienia roszczenia i jego wysokości. A skoro pozwany także nie wykazał, aby faktury te zwrócił bez księgowania, to w oparciu o zasady doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania należało przyjąć, iż faktury te pozwany zaksięgował w kosztach prowadzonej działalności gospodarczej.

Zgodnie z treścią umowy, płatność za usługę ochrony pozwany zobowiązany był regulować przelewem na konto pozwanego na podstawie wystawionych, jeden raz w miesiącu po zakończeniu miesiąca kalendarzowego, przez zleceniobiorcę faktur – w terminie 30 dni od daty wpływu prawidłowo wystawionej przez zleceniodawcę faktury do sekretariatu zamawiającego w G. przy ulicy (...). Mając powyższe na uwadze, skoro termin wpływu faktury numer (...) to dzień 13 stycznia 2017 roku, termin zapłaty upływał więc z dniem 12 lutego 2017 roku, skoro termin wpływu faktury numer (...) to dzień 10 lutego 2017 roku, termin zapłaty upływał więc z dniem 12 lutego 2017 roku, skoro zaś termin wpływu faktury numer (...) to dzień 07 marca 2017 roku, to termin zapłaty upływał więc z dniem 06 kwietnia 2017 roku. Jak zaś wskazano w powyższej części uzasadnia, brak jest dowodu doręczenia pozwanemu faktury numer (...),

a zatem przyjąć należy, że faktura ta została mu niewątpliwie doręczona najpóźniej z dniem doręczenia odpisu pozwu i załączników, tj. z dniem 12 kwietnia 2018 roku.

Mając na względzie powyższe i uznając, że pozwany nie zdołał za pomocą podniesionych zarzutów podważyć roszczenia powoda tak co do zasady, jak i wysokości (za wyjątkiem należności odsetkowych), na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 735 k.c. w zw. z art. 734 k.c. w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) Sąd zasądził od pozwanego M. C. na rzecz powoda kwotę 31 157,44 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 5 811,75 złotych za okres od dnia 11 maja 2018 roku do dnia zapłaty, 5 994,71 złotych za okres od dnia 13 lutego 2017 roku do dnia zapłaty, 10 576,16 złotych za okres od dnia 08 marca 2017 roku do dnia zapłaty i 8 774,82 złotych za okres od dnia 07 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś żądanie pozwu za niezasadne w pozostałym zakresie na podstawie powyżej powołanych regulacji stosowanych a contrario w zw. z art. 6 k.c. Sąd w punkcie drugim wyroku powództwo oddalił.

Odnośnie kosztów procesu, to Sąd zważył, iż przepis art. 98 § 1 k.p.c. statuuje zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu. Przepis art. 100 k.p.c. wskazuje natomiast, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Niewątpliwie w niniejszej sprawie wskazać należy, że powód(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. przegrał sprawę jedynie w nieznaczonej części żądania, tj. jedynie w zakresie oddalonej części należności odsetkowych. W ocenie Sądu całością kosztów procesu należało zatem obciążyć pozwanego M. C., o czym Sąd orzekł w punkcie trzecim wyroku na podstawie art. 100 k.p.c., zasądając od niego na rzecz powoda kwotę 5 175 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (1 558 złotych – opłata sądowa od pozwu, 3 600 złotych – koszty zastępstwa procesowego i 17 złotych opłata skarbową od pełnomocnictwa).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 18 lutego 2019 roku